

Stranke glavnog postupka

Jozef Grundza

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke⁽¹⁾ tumačiti na način da je uvjet dvostruke kažnjivosti ispunjen samo onda kada djelo, povodom kojeg je donesena odluka koju je potrebno priznati, predstavlja *in concreto*, odnosno s obzirom na njegovu konkretnu ocjenu, isto tako kazneno djelo prema pravu države izvršiteljice naloga (neovisno o njegovim obilježjima ili kvalifikaciji) ili je za ispunjenje takvog uvjeta dovoljno da takvo djelo predstavlja kazneno djelo općenito (*in abstracto*) isto tako prema pravu države izvršiteljice naloga?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2015. uputio Vergabekammer Südbayern (Njemačka) –
Hörmann Reisen GmbH protiv Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg**

(Predmet C-292/15)

(2015/C 294/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Vergabekammer Südbayern

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Hörmann Reisen GmbH

Druge stranke u postupku: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se u postupku javne nabave na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽¹⁾ u vezi s Direktivom 2004/18/EZ⁽²⁾ odnosno Direktivom 2014/24/EU⁽³⁾ načelno samo odredbe tih direktiva tako da se ne smiju primjenjivati odredbe u Uredbi (EZ) br. 1370/2007 koje odstupaju od navedenih direktiva?
2. Određuje li se dopuštenost sklapanja podugovora kod postupka nabave na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 u vezi s Direktivom 2004/18/EG odnosno 2014/24/EU stoga isključivo prema pravilima koja je o Direktivi 2004/18/EZ razvio Sud i prema odredbi članka 63. stavka 2. Direktive 2014/24/EU ili javni naručitelj može odstupajući od toga i kod takvog postupka nabave u skladu s člankom 4. stavkom 7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 za ponuditelje propisati postotak usluga koje moraju pružiti oni sami (s obzirom na broj prijedjenih kilometara po voznom redu)?

3. Može li u slučaju da se na postupke javne nabave na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 u vezi s Direktivom 2004/18/EZ odnosno 2014/24/EU primjenjuje članak 4. stavak 7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 javni naručitelj s obzirom na uvodnu izjavu 19. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 slobodno odlučiti o postotku usluga koje ponuditelji moraju pružiti sami tako da može biti opravdan zahtjev naručitelja da ponuditelji sami moraju pružiti 70 % usluga s obzirom broj prijedjenih kilometara?

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, SL L 315, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, SL L 134, str. 114. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)
- ⁽³⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, SL L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2015. uputio Sø- og Handelsretten (Danska) – Ferring Lægemedler A/S, koji zastupa Ferring B.V. protiv Orifarm A/S

(Predmet C-297/15)

(2015/C 294/42)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten (Danska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferring Lægemedler A/S, koji zastupa Ferring B.V.

Tuženik: Orifarm A/S

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 7. stavka 2. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima ⁽¹⁾ i povezanu sudsku praksu tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjoj komercijalizaciji lijeka od strane usporednog uvoznika ako potonji navedeni lijek prepakirava u novo pakiranje i označava žigom, u slučaju kad nositelj žiga komercijalizira taj lijek u pakiranjima s istim sadržajem i istom količinom u svim zemljama Europskog gospodarskog prostora gdje se taj lijek stavlja na tržište?
2. Je li odgovor na prvo pitanje drukčiji ako i u državi izvoza i u državi uvoza nositelj žiga stavlja lijek na tržište u dva različita pakiranja, odnosno u kutijama s deset bočica tj. s jednom bočicom, a uvoznik kupuje kutije s deset bočica u državi izvoza kako bi ih prepakirao u kutije s jednom bočicom i označio žigom prije stavljanja na tržište u državi uvoza?

⁽¹⁾ SL 2008. L 299, str. 25.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2015. uputio Tribunal administratif (Luksemburg) – Charles Kohll i Sylvie Kohll-Schlesser protiv Directeur de l'administration des contributions directes

(Predmet C-300/15)

(2015/C 294/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif